

Debreczeny György

szabad-e verset írni?

Ágh István Napló és tulipán c. kötete nyomán

csillagvilágos nagy téli éjben
ezüstvirágra száll az ezüstmadár
Szabó István megíratlan novelláját olvasom
telünkbe beleöszülünk
tudom egyszer majd meg kell halnunk
vagy csak kimegyünk cigarettázni?
bicikliküllőkbe gabalyodva
lenni kitéve kukacoknak
nyugalmazott kocsmai őrnagyoknak
kórházi szolgálóknak alezredeseknek
de én már semmin nem csodálkozom
a világító csillagok alatt
téli éjben hajam ezüstösödik
ezüst és aranycsillagok a váll-lapokon
kívánok nyugodalmasabb napokat
amíg az autóbusz Pestről Budára ér
csak Schéner Mihály elveszíthetetlen
ezüstös éjben ezüst pipacs
szelíd vadrózsa tulipán
zuhog az ezüst aranyeső
írók házában vagy a hadifogoly-temetőben
keresek menedéket
tudom egyszer majd naplót kell írnom
ingemre örökre vasalt tulipánt
tudom egyszer majd megkérdezem
kivel élek ki vagyok ki lehetnék
Alföldön Bakonyban somogyi tölgyesekben
vándor vagy mindenütt szabad
megkérdezem szabad-e verset írni
ha minden egyre megy

DEBRECZENY GYÖRGY (1958) költő. Budapesten él, könyvtárosként dolgozik. Legutóbbi kötetei: *szitált szavak* (Tiszatáj, 2025), *amikor nem volt kedvem beállni a sorba* (Dunapart, 2025).

szabad-e nem megírni a verset
és Szabó István megíratlan novelláját
a nagy csillagvirágos téli éjben
a köztemető padján ülve megírhatom-e?

révedezzünk

Ágh István Hányat nézek a naptárban c. kötetéből

a versre már nem emlékszem
de a vers még emlékszik rám
nagyon ritkák a színes álmok
gyakran fekete-fehérben álmodom
kisbaltával vágom a kemencefényben
az ágakat a vastagabbakat nagyfejszével
ezt már prózában álmodom meg
reggel a prózára nem emlékezem
de a próza talán még emlékszik rám
letöröm a kalács égett szélét
hallgatom a távoli kocsizörgést
már azt sem tudom kivel táncolok
erdei keréknyomban nézhetem
gyalogos talpam nyomát
ráolvasok az erdő gazdájára
a kivágott fákra
kócszakállamat felveszem
kifordított kucsmámat koronának
furkósbotra láncot szögelek
előlépek István király mögül
most pedig ébredjünk magunkra
magunkat énekeljük át a boldogságba
révedezzünk a vers és a próza örömeiben